

Ítróttur

LANDSDYSTUR FØROYAR-TURKALAND 1-1 (0-0):

Frálíkt undirhald

Vit høvdu møguleikan at vinna á Turkalandi, men hóast teir javnaðu, so fekk stóra áskoðarafjöldin staðfest, at vit eru á rættari leið, tá tað ræður um EM-dystirnar í heyst

Landsdystur í Gundadali
mánadagin 15. juli 1991,
kl. 19.00

Før.-Turkaland 1-1 (0-0)

Føroyska liðið:

Jens Martin Knudsen -
Jóannes Jakobsen,
Tummas Eli Hansen,
Mikkjal Danielsen (85:
Kurt Mørkøre) - Jan Dam,
Magni Jarnskor (84: Ey-
finn Davidsen), Abraham
Hansen, Todi Jónsson,
Ari Thomassen - Jens
Erik Rasmussen (81: Jan
Allan Müller), Kári Reyn-
heim (85: Gunnar Mohr).

Málskjútti:

Todi Jónsson (51. min.)

Eftir áhaldandi leikin
móti turkum kunnu vit
staðfesta, at tíðin er farin
frá, at landsliðið roynir

seg á heimavelli móti t.d.
unglingalandsliðunum hjá
Íslandi og Svøríki. Í stað-
in skal FSF leggja seg eft-
ir at fáa lið henda vegin,
sum í styrki eru á hædd
við Turkaland.

Í leiki móti slíkum lið-
um er mótsæðan og ikki
minst leikferðin á slíkum
staði, at tað er væl skilj-
andi, at leikliga útgangs-
stæðan er tann, vit kenna
frá EM-dystunum: varis-
ligur veruleikur, har be-
stíkk verður tikið av
viðurskiftunum fyri síðani
at ota seg eitt sindur
fram.

Soleiðis myndaðist ein
hin mest undirhaldandi
landsdysturin, vit higartil
hava sæð í Føroyum.

Vánaligir skjúttar

Turkarnir legdu út við

yvirtaki á miðvøllinum,
kvikleikin og bóltkunn-
leikin vóru stórir, teir
megnaðu væl stutt
samanspæl og taktiskt at
tøma ávis øki á vøllinum
fyri síðani at spæla í hol-
ini, men talan bleiv ongan-
tíð um nakað trýst á okk-
ara mál.

Fyrst og fremst tí álops-
liga hugflogið bílaði í stór-
um: vongspæl tykist vera
býur í Kina, tá sæð verður
burtur frá at liðformaður-
in, Riza Calimbay, á høgra
vongverja onkuntíð í 1.
hálvleiki streyk fram við.

Í staðin bleiv pilkað og
kombinerað við hæl og tá
mitt fyrri, úttan at nakað
kom av skafti, ikki minst
tí vit eru eina best fyrri í
miðverjun. Jens Martin
visti stóran tryggleika,
eisini úti í feltinum, har

hann hóast hart trýst helt
øllum og Mikkjal, Jóannes
og Tummas Eli staðfestu
sina styrki.

Beyðst møguleikin hjá
turkum, so bleiv trupul-
leikin at fáa mál staðfest-
ur. Í onkrum hornspark-
støðum vóru vit veikir
yvirfyri luftbólum, sum
t.d. norðurirar neyvan
høvdu viðgjørt so jánk-
sliga, sum turkar gjordu.

Í 18. min. var tó nær
við okkara verja er um ein
háls eftir stikkbólt, sum
Colak er um at náa um
brotsteigarstrikuna. Men
Jens Martin tveitir seg og
verjir við hondunum
uttanfyri brotsteigin.
Gult kort, men einki mál.

Økt sjálvsálit

Vit hava framvegis
trupulleikar at varðveita

Í 51. minutti eydnaðist
Toda Jónsson at
skjóta føroyska málið,
so Føroyar komu á
odda 1-0. Her er tað
ein av turkisku verju-
spælarunum, sum
hefur fingið ta
ótakssomu uppgávu at
»rudda upp« í
turkiska tí málinum.
Mynd: Hilmar Jan

bóltin so mikið frammar-
laga á vøllinum, at Jens
Martin ikki er næsti av-
leveringsmøguleiki. Í mun
til aðrar eru skjótleikin og
bóltkunnleikin ikki nóg
stórir til tætt samanspæl
við stórum tryggleika, og
ov sjáldan megna vit at
gera okkum dølt av
diagonal-møguleikunum,
sum uppstanda.

Men heilt vist gerst
hetta alt betur, og sum
dystur leið var ein fragð
at staðfesta, at nýggja
miðvallar uppstillingin
fótaði sær: Vongverjarnir,
Jan høgru og Ari vinstru
megin, vóru sterkir og
tóku væl lut í uppbygg-
andi spælinum, Todi í
vinstru visti sitt offensiva
hegni, Magni høgrumegin
stríddist fyri fleiri, og
Abraham kenna vit.

Onkur langskotsroynd
var, og stutt fyrri hálvleik
bar økta framdriftin (utt-
an at verjan gloymdi sínar
skyldur) 5 hornasport í
sær innanfyri litla løtu, og
tað var um repplið, at lang-
skot frá Ára fór í netið
eftir at hava nomið verju-
leikara á veginum.

Skjótt hvønn vegin

5 min. eftir steðgin kom
málið, sum peppaði undir-
haldsvirðið longur upp:
Turkar hava horna í
høgru, sum verjan fær út
frá til Kára. Hann setur
ferð á, verður steðgaður,
fær frispark, sum kvikt
verður tikið til Toda.
Hann smýgur sær fram
við tveimum og á vinstru
brotsteigar samankoming
smekkar hann til flatt í
handara horn. 1-0 og róm-

ur í Gundadali.

Kanska bleiv okkara
leikur ov tíðliga í 2. hálv-
leiki fluttur eitt vet longur
aftur, soleiðis at tað í
stórri mun gekk fyrri seg á
okkara hálvu. Ikki minst
eftir at Sepp 20 min. fyrri
leiklok skifti triggar
hvíldar menn inn og m.a.
tók Colak út.

Men vit høvdu mögu-
leikar at staðfesta sigurin.
Ikki minst litla løtu fyrri
útajvningina, tá Tummas
Eli bjóðar seg til, strýkur
fram við í vinstru síðu og
spælir diagonalt til
Magna, sum gerst púra
leysur við málverjanum,
men temjingin er ikki nóg
neyv.

Og í næsta álopi verður
javnað. Høgru diagonal-
bóltur úr høgru verður úr
litlari fjarstöðu stútaður
niður í, og Jens Martin
verður fangaður á skeiva
beininum.

Tibetur riðu vit stormin
av ta løtuna, tá útskift-
ingarnar vóru nógvar og
tiskil vandi fyrri at rútmán
skuldi bliva burtur. 1-1
móti Turkalandi er einki
vánaligt úrslit. Men hond-
ina á hjartað: landslið okk-
ara hevur sýnt slík brøgd,
at javnleikur móti Turka-
landi, sum fyrri tveimum
árum síðani hevði verið
frálíkt, kennist ikki longur
sum nakar sigur.

Tó, tað sum meira ræð-
ur um, er, at vit finga
staðfest, at okkara lið er á
røttu leiðini, bæði tá tað
ræður um samanspæl og
ikki minst hvat úthaldni
viðvikur. Steðgurin í
landskappingini hevur
verið langur, og tí restar
dystarvenjing. Hon ver-
ur í hvussu so er til staðar,
tá stóru uppgáurnar
skulu loysast í heyst.

-nn-

Magni Jarnskor hevði
ein stóran málkjans.
Mynd: Hilmar Jan